

Už Couvám

Markéta Konvičková

Markéta:

Zvláštní jak nádherně couváš, to jsi dříve neuměl.

Citron:

Já který měl sklony vůdčí, teď bych za tebou rád šel.

Markéta:

Květinače spadly dolů z římsy, stačí, že jsem pár dní z trucu pryč.

Citron:

Každý ráno sám se musím křísit. Místo tebe cinká jen tvůj klíč.
Zvláštní jak nádherně couvám tak rád bych vzal něco zpět.

Markéta:

Píšeš mi výmluvné řádky, pleteš věnec krásných vět.

Oba:

Nechávám je pod zvonkovým drátem, sousedi si čtou i místo knih. V suterénu b
a i v patře pátém. Budíš buď to pláč anebo smích.

Citron:

Teď zpátky bych vzal ten den,

Markéta:

kdy jsi lhal

Citron:

Že zpátečku dám

Markéta:

Teď couval bys rád

Citron:

Už couvám

Markéta:

Už couváš

Citron:

Už couvám

Markéta:

Už couváš

Citron:

Zvláštní jak nádherně couvám, koukám sám jak mi to jde.

Markéta:

Ty, který měl sklony vůdčí, který často říká ne.

Oba:

Najednou bych poslouchal Tvá přání. Najednou bych ustupoval rád. Stačí, že v
tu chvíli nejsme k mání. Jenom chvíli a už je to znát.

Citron:

Je to zvláštní jak nádherně couvám

Markéta:
Už couváš

Citron:
Už couvám

Markéta:
Už couváš